

افشین هاشمی: تئاتر آنلاین تکرار تجربه ۶۰ سال پیش همین سرزمین است

تهران (پانا)- افشین هاشمی می‌گوید کاری که این اواخر به خاطر فشارهایی که به تئاتر آمده بود و تحت عنوان تئاتر آنلاین قرار بود انجام شود تکرار تجربه ۶۰ سال پیش همین سرزمین است.

افشین هاشمی بازیگر سینما، تلویزیون و تئاتر در گفت‌وگو با پانا درباره وضعیت تئاتر گفت: «اوضاع تئاتر به حدی به هم ریخته که اصلاً حرفی باقی نمانده است. دیگر تئاتری وجود ندارد پس انگیزه‌ای برای حرف زدن درباره آن نیز وجود ندارد.»

وی ادامه داد: «به نظرم تئاتر ایران در حال حاضر از تمام جهات مشکل دارد و آدم نمی‌داند درباره کدام بخش از مشکلات صحبت کند.»

این بازیگر با اشاره به اجرای تئاتر آنلاین گفت: «کاری که این اواخر به خاطر فشارهایی که به تئاتر آمده بود تحت عنوان تئاتر آنلاین قرار بود انجام شود تکرار تجربه ۶۰ سال پیش همین سرزمین است زیرا برای نخستین بار از تلویزیون ثابت سال گذشته (تلویزیونی خصوصی پیش از راه‌اندازی تلویزیون ملی ایران) تئاتر زنده تلویزیونی پخش شد.»

وی افزود: «آن زمان از آنجا که گویا امکان ضبط و سپس پخش وجود نداشته، تئاتر زنده اجرا می‌شده و همزمان به شکل پخش زنده روی آنتن‌ها می‌رفته که ترجمه امروزی‌اش همین تئاتر آنلاین می‌شود. ترس صحنه‌اش یکی‌اش است، بازیگر تئاتر می‌بایست عیناً اجرای روی صحنه، کارش را بی‌اشتباه انجام دهد اما رابطه‌اش با تماشاگر نه از طریق تنفس در یک فضا، بلکه بواسطه دوربین است. جالب‌تر اینکه بدانید این نمایش‌ها برنامه ثابت و هفتگی آن تلویزیون بوده است و باز اگر اشتباه نکنم آقایان نصیریان، انتظامی، رشیدی و دیگر هم‌نسلان‌شان؛ این اجراهای زنده تلویزیونی را تجربه کرده‌اند.»

هاشمی خاطرنشان کرد: «بعدتر با راه‌اندازی تلویزیون ملی، تله‌تئاترهای بسیاری ضبط می‌شد و پخش شد. همه ارتباط ما با تجربه‌های انجام شده در دهه ۵۰ در کارگاه نمایش، گروه هنر ملی، مروارید یا حتی سیاه‌بازی‌های سعدی افشار در تالار حافظ نو و... از طریق همین تئاترهای ضبط شده از اجرای زنده است.»

این بازیگر درباره اهمیت تئاتر در دهه‌های اخیر گفت: «دهه ۶۰ نیز پر از اجراهای خوب تله‌تئاتر بود، هر روز از قاب تلویزیون می‌توانستیم اجراهای بسیار خوبی از بازیگران درجه یک ببینیم آن هم به صورت رایگان.»

وی ادامه داد: «در تمام این دوره‌ها تئاتر رونق و مخاطب داشت، تا ۲۰ سال پیش استفاده از تصاویر سینمایی یا دوربین در یک تئاتر، معنایش از بین بردن ذات تئاتر بود و حالا امروز اگر در تئاتری دوربین و تصویر نباشد، انگار از تئاتر مدرن عقب است.»

هاشمی همچنین درباره فرصتی که تعطیلی تئاتر برای هنرمندان برای آزمون و خطا فراهم کرده تصریح کرد: «اجرای آنلاین باید به عنوان یک امکان تازه اجرایی مورد مطالعه قرار بگیرد که اصلاً ربطی به کرونا نداشته باشد و به امکانی تازه و مستقل بدل شود. در این لحظه اما تعطیلی جریان اصلی تئاتر به دلیل کرونا، فرصت آزمون و خطای چنین ایده‌هایی را برای ما فراهم می‌کند. اگر این ایده‌ها جواب داد، می‌تواند در دوران پس از کرونا هم به حیات خود ادامه دهد و اصلاً ممکن است نمایشنامه‌هایی بنویسیم برای اجرای آنلاین یا این‌ها؛ که اجرای همزمان بازیگری در نقطه‌ای دیگر از کره‌ها؛ خاکی از مولفه‌ها؛ اصلی آن اجرا باشد.»